נז: איזהו מקומן פרק חמישי זבחים

ואיבעית אימא חוץ מפנים בחדא זימנא גמיר. פירש בקונטרס דכולה מילתא דהיכל בעי למילף מפנים ואידי דימנן היקש לדרוש בדברים המפורשים בפנים כגון למטה בפר ולמעלה בשעיר נדרוש [ב] ולמד בכח אחת אף למד בפנים בהיקש עמו וגבי היקש לעניל נמי אם היינו צריכין ללמוד לגבור תנופת חזה ושוק חמן אכילה והוקש בגבור לתודה עלמה ללמוד שתיהן ממנה מתוך שתודה מלמדת עליו זמן אכילה דכתיב בה מלמדת עליו נמי חזה ושוק שלמדתו בהיקש משלמים אבל עכשיו אלא הוקש לתודה אלא לחזה ושוק וללמוד [א] ממנו זמן אכילה לבדו אם אתה אומר לחזה ושוק של תודה הקישו הכתוב [ב] בו עלמו לא למדו בתודה אלא בהיקש ע"כ לשון הקונטר' וקשה לפירושו מהא דאמר לעיל (דף מט:): דיותרת ושתי הכליות דעבודת כוכבים הוי דבר הלמד בהיקש ואינו חוזר וחלמד בהיקש אע"ג דכתיבי בפר [ג] היינו היקשא דלדרים דכתיבי בפר העלם גופיה כגון הזאות וכמה דברים ולא אמרי' בחד זימנא גמיר ועוד אמרי' לעיל (דף נה.) הלא יליפינן זבחי שלמי ציבור ליפון מחטאת משום דהוי דבר הנה בהיקש ואינו חוזר וחלמד בהיקש אף על גב דגריכא דהיא [ד] וילפינן בהיקשא [דנאכל לזכרי כהונה] ״ ותי' ר"י דמחחת למעלה דכתיב בשעיר יליף מבחוץ בין בפר בין בשעיר דהכי [ה] משמע וכן יעשה בחוץ בין בפר בין בשעיר וכן בכבש [ו] ולמעלה דכתיבי בפר בפנים יליפינן [בין] בחוץ בין בפר [בין] בשעיר כלומר בכל הבהמות ורבינו חננאל פירש בחדא זימנא גמיר ולא הוי בדברים המפורשים בפנים כגון [ז] למעלה בפר ולמעלה בשעיר נדרש ולמד בכח אחת וכל אף מה שלמד בפנים בהיקש עמו וגבי היקש לעניל נמי [ח] אם כתוב בתודה [ט] והוקש בכור לתודה [י] ללמוד לו חזה ושוק ולמדתה בהיקש אי אם הוקש בכור לתודה עלמה והיה למד ממנה תנופת חזה ושוק ואכילת יום ולילה דמעון שיכולה ללמוד עליו זמן לאכילה שהוא כתוב בה מלמדת נמי עליו תנופת חזה ושוק אבל השתא לתודה עלמה לא הקישה הכתוב אלא לחזה ושוק שבתודה ובתודה עלמה לא למדתה אלא בהיקש: **היינו דכתיב ממושבותיכם וגו'.** נבי שתי הלחם דעלמת כתיב והולרכנו בסמכת מנחות (דף עז:) ללמוד מהם כמה עשרונות יש בלחמי תודה ובגופה נכתב י' חלות בכל מין אבל לא נתפרש מכמה היא חלה ומייתי לה לחלות ממן שבתודה [יא] משתי הלחם אף הן ממן והכתוב הקיש כל הנאות של ממן שיהיו שוות ומקרא יתירא דתביאו יכולי' לה אלא מיעטריך דכתיב והקרבתם מנחה חדשה ממושבותיכם תביאו לחם תנופה אלא מיעטריך תביאו מה ת"ל תביאו כל ממן שאתה מביא ממקום ממקום אחר יהא כזה עשרון לחלה כלכתיב שתים שני עשרונים: **אי מה להלן.** אלו שני עשרונים [יא] אף אלו כל י' חלות שבה שני עשרונים: **ת"ל פסיינה.** התם מפרש מאי למודה [יב] בפ' התודה: **למדנו עשרה.** עשרונות לממן דהא י' חלות למודות בה [יג] גב"ש [יד] מתרומת מעשר מה תרומת מעשר אחד מעשר אף תרומת תודה והקריב ממנו אחד מכל קרבן מכל מין תרומה לה' אחד מעשר הרי י' חלות ובהיקש תביאו [יד] למדנו שהאלה עשרון הרי למדנו י' עשרונות לממן שבתודה אחר י' חלות למדנו בהן כבר ובהיקש הן למידות עשרון לחלה: **עשרה.** עשרון לשלשת מיינן שבמלה מיין: **ת"ל על חלה לחם ממן.** מנה הכתוב מיינן שבמלה וכתב אחריהן על חלת לחם ממן הרי היקש אלמא ממן שלמדנו בו עשרה עשרונות בהימנו ודבר אחר אחר ומלמד על המלה בהיקש עשרה עשרונות: **אביאו רבויא הוא.** לרבות ממן שבתודה שכל שתים שבו [טו] עשרה עשרונים והוי כמלן דכתיב בגופיה בלחמי תודה ולא משתי הלחם גמרי [יח] והיכי דמי דליהוי הימנו ודבר אחר כגון אי אתקש ממן דתודה לשתי הלחם בקרא אחרינא אלא מפרש בה [יט] עשרון לחלה וילפינן תודה משתי הלחם בהיקש לעשרון לחלה ובדדיה כתיבי עשר חלות: **מאן תנא.** דאיתו נאכל אלא עד חלות: **עד שעת חצות.** שהם נחפזים ללכת והיינו לאור הבוקר דכתיב (שמות יב) ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר: **יכול יהא נאכל כשאר כל הקדשים.** כיום זבחתו קודם שתתחל נאכלין אם יבלה כל בו: **לחרחיק אם אדם.** כדתנן בכולהו בו חלות: **מ"כ מאי אלא.** ליתני ואנאכל עד חלות כדתנן בכולהו: **כי הסם.** דומיא דלילה ומנויא ולא תנייה דהוו דאורייתא. איבעית אימא לא גרסינן וה"ג מ"כ מאי אלא כי הסם מה הסם דאורייתא כו':

הדרן עלך איזהו מקומן

ואיבעית אימא חוץ מפנים בחד זימנא גמיר בשלמא למ"ד [ט] הוי היקש היינו דכתיב [י] ממושבותיכם תביאו לחם תנופה [כ] שאין ת"ל תביאו מה ת"ל תביאו כל שאתה מביא ממקום (למקום) אחר הרי הוא כזה מה להלן עשרון לחלה אף כאן עשרון לחלה אי מה להלן שני עשרונים אף כאן שני עשרונים ת"ל התיינה ולמדנו [א] עשרה לחמץ עשרה למצה מנין ת"ל [ב] על חלת לחם חמץ [ג] נגד [ד] חמץ הבא מצה אלא למאן דאמר [ה] (לא) הוי היקש מאי איכא למימר תביאו יתירא [ו] היא: הפסח אינו נאכל: מאן תנא [ז] אמר רב יוסף רבי אלעזר בן עזריה היא דתניא רבי אלעזר [בן עזריה] אומר נאמר כאן [ח] בלילה [הזה] ונאמר להלן [ט] ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה [י] מה להלן עד חצות אף כאן עד חצות א"ל ר"ע והלא כבר נאמר [יא] ואכלתם אותו בחפזון עד שעת חפזון א"כ מה ת"ל בלילה הזה שיכול יהא ככל הקדשים הנאכלים ביום ת"ל בלילה [יב] בלילה יהא [יג] נאכל ואינו נאכל ביום א"ל אביי וממאי דרבי אלעזר ב"ע ודאורייתא דלמא דרבנן ולהרחיק מן העבירה א"כ מאי אלא עד [יד] חצות [אלא] כי התם מה התם דאורייתא אף כאן נמי דאורייתא:

הדרן עלך איזהו מקומן

מסורת הש"ס

(א) (מנחות עז: פג.) ת"ס צו פרשי ז הי"ד, (ב) ת"ס שם הי"ט ופי"א ה"י, (ג) ברכות ט. פסחים קכ: [מעגלה כא.] ירושי ברכות פ"א ה"א, (ד) עי' ירושי שם. פסחים פ"י ה"ט, (ה) מנחות עז:, (ו) [ועי' תי' יומא מז. ד"ה חוץ מפנים], (ז) צ"ל מנחות עז: כי שם עיקר הדרשא. וגם מש"ל אח"ז דרשינן החם וכו' היינו בכנחות שם, (ח) [ועי' תי' מעגלה כח. ד"ה לאחריו].

תורה אור השלם

1. ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתים שני עשרנים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליהוה:
ויקרא כג. יז
2. על חלת לחם חמץ קרב קרבנו על זבח תודת שלמיו: ויקרא ז. יג
3. ואבלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מררים יאכלהו: שמות יב. ח
4. ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה:
שמות יב. יב
5. וכבה האכלו אתו מזבחיהם חרים נעליהם ברגליהם ומקלם בידם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה: שמות יב. יא

גליון הש"ס

(הוס' ד"ה ואיבעית אימא חוץ וכו' ותיהוי ד"ה וכו'. עי' שנטות דף י ע"א בתוס' ד"ה ותיקום וכו' שם ד"ה הייני וכו' בשם הריב' המאיר בגליון חוד וכלמר בהיקש. עיין לעיל דף נ ע"א תוס' ד"ה אמר. ולע"ע:

שינויי נוסחאות

א) כ"כ ת"ל וא"ב ואבע"א דם ובשר חדא מילתא היא. ולזי יוקע לפרשה ועי' לקמן פ ע"ב (דקים: ב) ל"ל בגגד (ש"ש): ג) ל"ל הוא. ריבויא הוא (ש"ש): ד) ל"ל הוא. (ש"ש): ה) עד חצות נמתק (ש"ש): ו) והיקש בהמות צריך (ש"ש): ז) ל"ל כגון (ש"ש): ח) נמי אי הוי הוקש בבור בר' ל"ל המאלר נמתק (ש"ש). ובתהיי מכלן עד מ"ל ד"ל וכמו אמינא לגון דש"ש בתדיה ולמע"ל ע"ש. וכמיר בש"מ: ט) ל"ל נוקם בתודה. ע"ש: י) שבתודה בהיקש משתי (ש"ש): יא) עשרונים ותו לא אף כאן כל בר' ל"ל (ש"ש): יב) תלמודא (ד"ה). (לפניו ע"פ הלנור): יג) בגי"ש תרומה תרומה (ש"ש): יד) ל"ל תביאו מתרומת (ש"ש): טו) בהימנו ודבר אחר. המנין של חלות לתודיי שלא בהיקש והוי בהימנו דבר"ל דבר הלמד בג"ש חוזר ומלמד בהיקש. ומידת החלות הוי דבר אחר שלמדנום בהיקש משתי הלחם. ס"ד והשאר נמתק (שמכ"ל). וע' כש"מ גי' רש"י של מהרי"ק: טז) בכתביי נוסף הכי גרסי: יז) ל"ל שבה ידו שני (ש"ש כתביי ש"ש): יח) גמרי דהא בהתוא קרא גופיה דכתיב עשרון לחלה כתיב רבויא דתודה ואיכו דמי בר' (מהרי"ק ש"ש). בכתביי ליתא מכלן ועד סב"ד: יט) ל"ל ביה (ש"ש): כ) ל"ל נדרש: **אאן** תיבות וללמוד מכנו זמן אכילה נמתק (ש"ש): כא) הכתוב הן עצמן לא ל"ל (מהרי"ק דש"ש). וד' אות ח. ג"א הוא עצמו (ש"ש): כב) ל"ל דצריכא (ש"ש): כג) ל"ל הוא ולמוהא למילף שהן קדשי קדשים ונאכלים לזכרי כהונה דכתיב בגופיה. ור"י פירש דמאחת למעלה דכתיב בשעיר בפנים ולפרי' בהיקשא דוכן יעשה בין בפנים בין בחוץ בין בפר בין בשעיר וכן משבע דלמעלה דכתיב בפר בפנים לפנין בין בחוץ בין בפנים בין בפר [בין] בשעיר בלומר בכל הבהמות בר' (שמכ"ל): כד) ס"ל דהכי משמע ליה וכן יעשה באהל מועד בשתי בהמות כמו שעשה אחת למעלה בשעיר וכן אשר עשה בפר בפנים למעלה יעשה לשתי הבהמות באהל מועד ורבינו חננאל בר' (ש"ש). ולפניו ע"פ הכ"ז: כה) ל"ל משבע (ש"ש): כו) ל"ל דהכי (ד"ה): כז) ל"ל שבתודה (ש"ש וצ"ק): כח) ולפנינו מצה מחמץ ל"ל (ש"ש): כט) ל"ל ד"הייגו שלוש עשרון לכל חלה וחלה (ש"ש). וכיון הן. ונ"ל לכל מין של מצה: **לא)** ליה הימנו כדפירש ל"ל (ש"ש). ל"ל ליה כמאן דחמץ (צ"ק): לב) בתיב ואימא עשרה קפדי ומשני בעשרונות דיבר הכתוב בר' (צ"ק): לג) דתהרייתה אהביאו דלחמי תודה ל"ל (שמכ"ל): לד) ל"ל דמשמע יי חלות אחביאו קאי ובלשון בר' (ש"ש). ולפנינו ע"פ כה"ד: לה) **לא** מייתרא למודרש ל"ל (ש"ש): לו) דליהוי כל חד כחלות ל"ל (צ"ק ושי"ב). ל"ל דליהוי כחלה של תרומה (בה"ש): לז) ניכר כל כך עמוד השחר ל"ל (ש"ש): לח) ריש לישב הגיסא ות"ס מדלא קתני בר' (ש"ש ר"פ בב"ש. ובכ"ז בש"ש):

עין משפט נר מצוה

עה א מי' פרק ח מהלכות תמידין ומוספין הלכה ד: ב מי' פ"ט מהלכות קרבן פסח הלכה ה

הגהות הב"ח

(**א**) נמ"ר בלמלת למ"ד לא הי היקש: (**ב**) שם אלא למ"ד הי היקש: (**ג**) רש"ל ד"ה ר"ג ואיבעית אימא וכו' אם כתוב בתודה יהוקש בכור לתודה עלמה והיה למד כל"ל ומעמה ללמוד לו חזה ושוק ולמדתה בהיקש לא הי הוקש בכור לתודה נמתק:

מוסף רש"י

חוץ מפנים בחד זימנא גמיר. לא נמי קמיה דר' יוסף בהיקש למד, יסל לחזור ולמוד על הסיכל בכח אחת מה שכתוב בו בפרשה, כגון אחת לתעלה בפיר וכמנ למעה בפר, ואמתהם אף מה שלמד בהיקש, והיכי דמי דבר הלמד בהיקש אמינא לא הוי הוקש כגון אם לא הוקרן הוקל ללמוד מן לפני ולאמנים אלא מה שלמד בהיקש, אבל הנמה דהוקרן ללמוד ממנו את המפורש בו, למד הכל בכח אחת (ריומא ז:) בשלמא למ"ד לא הוי היקש כו'. כלומר כין מה שכתוב בו בגופיה כין מה שלמד מדבר אחר נפקא ליה דחמץ עשר עשרונות הוא, דבדדיה כתיבי עשר חלות כדילפינן לעיל דתרומה אחת מעשרה, ולהכי נתר משתי הלחם דעשרון יהא לכל חלה, הרי עשר עשרונות, הלכך לאו היקש הוא ריכול לחזור וללמוד על המלה דעשרה עשרונות הוא, והכי דמי היקש נמיר כגון אי לא הוי כתיב עשר חלות לנוסיה ובשתי הלחם הרי עשר עשרונות אילפינן מהדדי דהכיא הוי היקש נמיר: שאין ת"ל תביאו. דיסל לעיל מיניה כתיב והקרבתם מנחה חדשה, והרי מלי לאמתם ממושבותיכם לחם תנופה: כל שאתה מביא ממקום אחר. הנתמות לזה שבתלן חמץ: אי מה להלן שני עשרונים. דרוש לקר ניסל מה בשתי הלחם כתיב עשרונים ותו לא, אף כאן בחמץ שבתודה ב' עשרונים לי חלות: ת"ל תהיינה. יתירה לדרגיית הוא ואמ"ג דכתיב בשתי הלחם יליף לתודה, דאם לאו עכון בשתי הלחם הוא כתיב שני עשרונים, מכנו מנין לחמץ שבתודה דליהוי ר' עשרונים: ולמדנו עשרה לחמץ. משתי הלחם שבתו חמץ, דתהיינה בחמץ כתיב: נגד חמץ הבא מצה. דהמה שתנית הלת לגרך חמץ הבא מלה: תביאו רבויא הוא. ל"ל מכלל דרבויא הוא דמשמע הכלה מרובה, שיהא כאלה עשרון אלם ר"ל דתהיינה דמכיא ר' חלות אם הי מעטיה דקרא דתודה הלכך לאו היקש הוא ויבא ללמוד על המלה (מנחות עז:) **עד שעת חפזון.** שנחפזו לאלת ויהיו עכ"ם, כלומר לא תלאה פיס מפתח ביתו עד בקר: **יהא נאכל ככל הקדשים הנאכלים ביום.** כשאר קדשים ביום שחיטתו, כלומר תהיה אף היא זמן אכילתה יום ג' ואוכל ויהולך כל יום שחיטתה והלילה עד הבקר, מן הבוקר, דכי ביום קרבנו יאכל (ברכות ט:)

שיטה מקובצת

ואיבעית אימא חוץ מפנים בחד זימנא גמיר. פרש"י דכיון שגרך ללמוד מכן הנדים דבר שנתמה בנתו בהיקשא דיליפין נמי דבר אלא נמתה בנתו דאתי מהיקשא דהכלל נמרינן בחדא זימנא, אבל לעיל לא בדרך ללמוד מהתיה אלא חוא ושוק ליום ולילה, חה לא נמתה בתודה אלא מהיקשא אחר, ותוקשא אם הייני בדרכים ללמוד בבכור (דתעשה חמה) (המוקשה חוזר) ושוק חמן אכילה בתודה אלא בתודה עלמה (ריש ישלים) ללמוד שתיהן מתנה, שתהיה שמלמדת עליו זמן אכילה בהיקשא דוכן יעשה בין בפנים ולפרי' בהיקשא דוכן יעשה בין בפנים בין בחוץ בין בפר בין בשעיר וכן משבע דלמעלה דכתיב בפר בפנים בין בפר [בין] בשעיר בלומר בכל הבהמות בר' (שמכ"ל): בה) ס"ל דהכי משמע ליה וכן יעשה באהל מועד בשתי בהמות כמו שעשה אחת למעלה בשעיר וכן אשר עשה בפר בפנים למעלה יעשה לשתי הבהמות באהל מועד ורבינו חננאל בר' (ש"ש). ולפניו ע"פ הכ"ז: בו) ל"ל משבע (צ"ק): בז) ל"ל דהכי (ד"ה): בח) ל"ל שבתודה (ש"ש וצ"ק): כט) ולפנינו מצה מחמץ ל"ל (ש"ש): ל) ל"ל דהייגו שלוש עשרון לכל חלה וחלה (ש"ש). וכיון הן. ונ"ל לכל מין של מצה: **לא)** ליה הימנו כדפירש ל"ל (ש"ש). ל"ל ליה כמאן דחמץ (צ"ק): לב) בתיב ואימא עשרה קפדי ומשני בעשרונות דיבר הכתוב בר' (צ"ק): לג) דתהרייתה אהביאו דלחמי תודה ל"ל (שמכ"ל): לד) ל"ל דמשמע יי חלות אחביאו קאי ובלשון בר' (ש"ש). ולפנינו ע"פ כה"ד: לה) **לא** מייתרא למודרש ל"ל (ש"ש): לו) דליהוי כל חד כחלות ל"ל (צ"ק ושי"ב). ל"ל דליהוי כחלה של תרומה (בה"ש): לז) ניכר כל כך עמוד השחר ל"ל (ש"ש): לח) ריש לישב הגיסא ות"ס מדלא קתני בר' (ש"ש ר"פ בב"ש. ובכ"ז בש"ש):

ד"ה ואיבעית אימא חוץ מפנים בחד זימנא גמיר. פירש בקונטרס דכולה מילתא דהיכל בעי למילף מפנים ואידי דימנן היקש לדרוש בדברים המפורשים בפנים כגון למטה בפר ולמעלה בשעיר נדרוש [ב] ולמד בכח אחת אף למד בפנים בהיקש עמו וגבי היקש לעניל נמי אם היינו צריכין ללמוד לגבור תנופת חזה ושוק חמן אכילה והוקש בגבור לתודה עלמה ללמוד שתיהן ממנה מתוך שתודה מלמדת עליו זמן אכילה דכתיב בה מלמדת עליו נמי חזה ושוק שלמדתו בהיקש משלמים אבל עכשיו אלא הוקש לתודה אלא לחזה ושוק וללמוד [א] ממנו זמן אכילה לבדו אם אתה אומר לחזה ושוק של תודה הקישו הכתוב [ב] בו עלמו לא למדו בתודה אלא בהיקש ע"כ לשון הקונטר' וקשה לפירושו מהא דאמר לעיל (דף מט:): דיותרת ושתי הכליות דעבודת כוכבים הוי דבר הלמד בהיקש ואינו חוזר וחלמד בהיקש אף אע"ג דכתיבי בפר [ג] היינו היקשא דלדרים דכתיבי בפר העלם גופיה כגון הזאות וכמה דברים ולא אמרי' בחד זימנא גמיר ועוד אמרי' לעיל (דף נה.) הלא יליפינן זבחי שלמי ציבור ליפון מחטאת משום דהוי דבר הנה בהיקש ואינו חוזר וחלמד בהיקש אף על גב דגריכא דהיא [ד] וילפינן בהיקשא [דנאכל לזכרי כהונה] ״ ותי' ר"י דמחחת למעלה דכתיב בשעיר יליף מבחוץ בין בפר בין בשעיר דהכי [ה] משמע וכן יעשה בחוץ בין בפר בין בשעיר וכן בכבש [ו] ולמעלה דכתיבי בפר בפנים יליפינן [בין] בחוץ בין בפר [בין] בשעיר כלומר בכל הבהמות ורבינו חננאל פירש בחדא זימנא גמיר ולא הוי בדברים המפורשים בפנים כגון [ז] למעלה בפר ולמעלה בשעיר נדרש ולמד בכח אחת וכל אף מה שלמד בפנים בהיקש עמו וגבי היקש לעניל נמי [ח] אם כתוב בתודה [ט] והוקש בכור לתודה [י] ללמוד לו חזה ושוק ולמדתה בהיקש אי אם הוקש בכור לתודה עלמה והיה למד ממנה תנופת חזה ושוק ואכילת יום ולילה דמעון שיכולה ללמוד עליו זמן לאכילה שהוא כתוב בה מלמדת נמי עליו תנופת חזה ושוק אבל השתא לתודה עלמה לא הקישה הכתוב אלא לחזה ושוק שבתודה ובתודה עלמה לא למדתה אלא בהיקש: **היינו דכתיב ממושבותיכם וגו'.** נבי שתי הלחם דעלמת כתיב והולרכנו בסמכת מנחות (דף עז:) ללמוד מהם כמה עשרונות יש בלחמי תודה ובגופה נכתב י' חלות בכל מין אבל לא נתפרש מכמה היא חלה ומייתי לה לחלות ממן שבתודה [יא] משתי הלחם אף הן ממן והכתוב הקיש כל הנאות של ממן שיהיו שוות ומקרא יתירא דתביאו יכולי' לה אלא מיעטריך דכתיב והקרבתם מנחה חדשה ממושבותיכם תביאו לחם תנופה אלא מיעטריך תביאו מה ת"ל תביאו כל ממן שאתה מביא ממקום ממקום אחר יהא כזה עשרון לחלה כלכתיב שתים שני עשרונים: **אי מה להלן.** אלו שני עשרונים [יא] אף אלו כל י' חלות שבה שני עשרונים: **ת"ל פסיינה.** התם מפרש מאי למודה [יב] בפ' התודה: **למדנו עשרה.** עשרונות לממן דהא י' חלות למודות בה [יג] גב"ש [יד] מתרומת מעשר מה תרומת מעשר אחד מעשר אף תרומת תודה והקריב ממנו אחד מכל קרבן מכל מין תרומה לה' אחד מעשר הרי י' חלות ובהיקש תביאו [יד] למדנו שהאלה עשרון הרי למדנו י' עשרונות לממן שבתודה אחר י' חלות למדנו בהן כבר ובהיקש הן למידות עשרון לחלה: **עשרה.** עשרון לשלשת מיינן שבמלה מיין: **ת"ל על חלת לחם ממן.** מנה הכתוב מיינן שבמלה וכתב אחריהן על חלת לחם ממן הרי היקש אלמא ממן שלמדנו בו עשרה עשרונות בהימנו ודבר אחר אחר ומלמד על המלה בהיקש עשרה עשרונות: **אביאו רבויא הוא.** לרבות ממן שבתודה שכל שתים שבו [טו] עשרה עשרונים והוי כמלן דכתיב בגופיה בלחמי תודה ולא משתי הלחם גמרי [יח] והיכי דמי דליהוי הימנו ודבר אחר כגון אי אתקש ממן דתודה לשתי הלחם בקרא אחרינא אלא מפרש בה [יט] עשרון לחלה וילפינן תודה משתי הלחם בהיקש לעשרון לחלה ובדדיה כתיבי עשר חלות: **מאן תנא.** דאיתו נאכל אלא עד חלות: **עד שעת חפזון.** שהם נחפזים ללכת והיינו לאור הבוקר דכתיב (שמות יב) ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר: **יכול יהא נאכל כשאר כל הקדשים.** כיום זבחתו קודם שתתחל נאכלין אם יבלה כל בו: **לחרחיק אם אדם.** כדתנן בכולהו בו חלות: **מ"כ מאי אלא.** ליתני ואנאכל עד חלות כדתנן בכולהו: **כי הסם.** דומיא דלילה ומנויא ולא תנייה דהוו דאורייתא. איבעית אימא לא גרסינן וה"ג מ"כ מאי אלא כי הסם מה הסם דאורייתא כו':

הדרן עלך איזהו מקומן

(דף נ.) ונרלך ליהר אמלה משום דקאמר רבא בסוף ערבי פסחים אכל מלה אחר חלות לרבי אלעזר בן עזריה לא יצא ידי חובתו מ):

הדרן עלך איזהו מקומן

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com